Lietas Nr. 117023213
Lietas arhīva Nr. 1-0232-13/4

SPRIEDUMS

Jūrmalā 2013.gada 25.novembrī

Jūrmalas pilsētas tiesas

tiesnese S.Glaudāne,

ar tiesas sēžu sekretāri /pers. B/

izskatīja atklātā tiesas sēdē Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa KPN inspektores, virsleitnantes /pers. C/ sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un tam pievienotos materiālus par

/pers. D/

dzimis/datums/

adrese Krievijas Federācija, /adrese/

saukšanu pie administratīvās atbildības pēc

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta

un tiesa,

konstatēja

2013.gada 4.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa KPN inspektore, virsleitnante /pers. C/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu **Nr.PA977684** par /pers. D/, dzimis/datums/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta.

Protokolā norādīts, ka 2013.gada 4.augustā plkst.23:00 /pers. D/, dzimis/datums/, Jūrmalā, pie Turaidas ielas 1, nepakļāvās policijas iestādes darbinieku likumīgajām prasībām – uzvedās neadekvāti, lietoja lamuvārdus, atteicās uzrādīt personīgās mantas, spārdīja policijas automašīnu, atteicās iekāpt policijas automašīnā.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka ar savām darbībām /pers. D/ ir izdarījis pārkāpumu pēc Administratīvā pārkāpumu kodeksa 175.panta *(„Par ļaunprātīgu nepakļaušanos pašvaldības policijas darbinieka likumīgajai prasībai izpildot sabiedriskās kārtības sargāšanu vai dienesta pienākumus")*.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{2}pantu, 2013.gada 12.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirknim tika paziņots par tiesas sēdes vietu un laiku. Policijas pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās.

/pers. D/ uz tiesas sēdi nav ieradies, lai gan par tiesas sēdes vietu un laiku pārkāpējam paziņots likumā noteiktā kārtībā. Tiesā nav saņemts /pers. D/ lūgums atlikt lietas izskatīšanu, viņš nav paziņojis tiesai savus neierašanās attaisnojošus iemeslus. Tādejādi, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 271.panta ceturto daļu, tiesa neierašanos vērtē kā neattaisnojošu un uzskata par iespējamu izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez /pers. D/ klātbūtnes tiesas sēdē.

Pārbaudot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, tam pievienotos materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. D/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā pierādīta ar:

- Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa KPN inspektores, virsleitnantes /pers. C/ sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA977684;

- 2013.gada 4.augusta Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes

Patruļpolicijas bataljona 3.rotas kārtībnieka /pers. G/ ziņojumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu, institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. Bez tam, pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma lietvedībā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Ziņas par personas privāto dzīvi, tās sensitīvajiem datiem, komercdarbību un mantisko stāvokli pieļaujams iegūt tikai tajā gadījumā, ja tas nepieciešams, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā. Ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Savukārt, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pantu, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pārbaudot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, tam pievienotos materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. D/ darbībās ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā, jo saskaņā ar likuma „Par policiju" 22.panta pirmo daļu, policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. D/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgam rīkojumam vai prasībai, kad tiek izpildīts sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākums.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. un 34.pantu, kā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus tiesa /pers. D/ nekonstatē.

Ņemot vērā pārkāpuma raksturu un pārkāpēja personību tiesa atzīst, ka /pers. D/ piemērojams administratīvais arests uz 5 diennaktīm.

Administratīvo arestu izciest Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldē.

Vadoties no minētā un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33., 34., 175., 269., 270., 272., 275., 276.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. D/, dzimis/datums/, par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā un sodīt viņu pēc šī panta ar administratīvo arestu uz 5 (piecām) diennaktīm.

Administratīvo arestu izciest Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldē.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jūrmalas pilsētas tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ S.Glaudāne